

nast ülesnäitad, ja kui üks tõsine mees,
nenda fu ma tahhan uskuda et sa oled.

loor Mees. Noh ja, ma ollen üks
lord ühhe karro näinud.

Josep. Kas ta olli so liggidal, ja kas sa
ollid üksi?

loor Mees. Üksi oll'n, ja karro ei
olnud peäle wide kummet sammo mo jurest.

Josep. Kuida so melest olli, kui sa ted-
da tähhele pannid? Kas olli nenda kui
ollekid sa monne aia pärrast üht söödra
jälle näha saand?

loor Mees. Judas hakkab temma-
ga söbrust piddama! (keif rahvas hakkas
selle immelikko jutto üle lausa healega nae-
ro tõstma.)

Josep. Ärge naerge, sõbbrad! Käl teie
näte meel, et meie nahja iut vimalis tõst-
seks läbbab. — No, poiske, ehk sa kül
kõrwa mees oled; küllab sa ommete alg-
misses

misses ehmatasid, kui se must ellofas so
sümade ette tuli?

loor Mees. Egga se olle immeks pañ-
na, et ma algmisses wäbbe kahmarasin:
agga kül ma peagi jälle süddant wõtsin, ja
otshin, kuida ma heal wiisil temma kimpust
wõtsin peäseada, kui ta mo kallale tulles.

Josep. Waat se olli tarf sinnust! Ag-
ga miispärrast sa algmisses ehmatasid? ja
miks sa pärrast sedda noud piddasid, en-
nast temma kimpust peästa?

loor Mees. (ei teadnud algmisses,
nis ta selle küssimisest peäle piddi kostma:
ja mõtles monne filmopistmisse, järrele: ja
vimalis ütles ta) Egga ma pu-ti ei ol-
nud, et ma ei olleks piddand ehmatama
isugguse metsalisse eest: ja egga tem-
nal meelt peas ei olnud: minnu pida
i meel peas ollema et ma temma käest
rääsin.

Josep. Waat seep se luggu olli! sel
ello